

lem for Færgerne, fordi han har gjort opmærksom paa det Forslag, Udvalget har stillet under Nr. 6 om en anden Affattelse af Paragraphen. Det er ganske sikkert, at Lovforslaget i saa Henseende ikke er heldigt; det er ikke blot det, at Færgernes Lagthing ikke er hørt over denne Lov, og at de communale Forhold der ere af en egen Bessaffenhed, men, saaledes som Bestemmelsen staaer i Lovudkastet, har den ikke blot en underlig Affattelse, men er derhos ikke engang rigtig. Tingene er nemlig den, at Loven af 23de Februar 1866 ikke blot handler om Hunde, som Beboerne maae holde, men ogsaa om Hunde, der ikke kunne siges at være lovlige, om Hundehold, som ikke er overensstemmende med Loven, og giver særegne Regler derom; man vilde derfor, naar denne Lov kom til Anvendelse paa Færgerne, faae 2 Love, som collidere med hinanden. Det er ikke blot de Hunde, som Loven af 1866 hjemler Beboerne Ret til at holde, som „ikke henhøre“ under denne Lov, men ogsaa de Hunde, som Loven af 1866 ikke hjemler Beboerne Ret til at holde.

Den fungerende Justitsminister:

Med Hensyn til det ærede Mindretals Underændringsforslag til § 3 maa det være mig tilladt at udtale, at jeg fuldkommen samstemmer med den Opfattelse af Forholdet paa Landet, som er kommen til Orde i Udvalgets Fleertals Forslag. Jeg troer, at Forholdene ere af den Bessaffenhed, at det med Frie kan siges at være uhensigtsmæssigt at støtte Adskillelsen mellem afgiftsfri og afgiftspligtige Hunde derpaa, om de holdes bundne eller ikke, og jeg finder det saameget mindre betænkeligt at statuere en forskjellig Ordning paa Landet og i Kjøbstæderne, som man har foreslaaet den almindelige Hundeafgift paa Landet sat saa lavt som 1 Mk., hvilket jo vil blive den almindelige Afgift paa Landet. Der forekommer mig herefter slet ikke at være noget Urigtigt i, at man bestemmer, at Folk skulle være forpligtede til at svare Skat ogsaa af Lantehunde. Jeg skal altsaa udtale mig mod Mindretallets Forslag.

H. M. Petersen: Naar den ærede Ordfører har udtalt, at det syntes at fremgaae

af flere Medlemmers Udtalelser idag, at man er ilde stemt mod Hundene i Almindelighed, maa jeg dertil bemærke, at dette gjælder ingenlunde om mig. Naar der er Tale om en Straffelov for Mennesker, kan man ikke siges at være en Menneskefjende, fordi man er streng mod de Mennesker, der gjøre Fortræd, det skeer kun, fordi man vil værne om de stikkelige Mennesker, og her siger jeg det, jeg siger, fordi jeg ikke vil have, at de usikkelige Hunde skulle have Frihed til at gjøre Skade paa Mennesker og Dyr. Dette er min Betragtning. Mig er det for mit personlige Vedkommende det Samme, hvormange Hunde der gaaer omkring, naar jeg blot faaer Lov at gaae i Fred, men dette vil jeg gjerne have, og jeg vil gjerne have Lov til at forsvare mig, naar jeg bliver overfalden af saadanne Hunde. Hvad Begrebet om løsgaaende Hunde anbelanger, troer jeg ikke, at den ærede Ordfører har ganske Ret i sin Opfattelse af Forholdet. Jeg for mit Vedkommende forstaaer ved, at en Hund er bunden, at den enten staaer i Kænte, eller at den om Natten er sluppen løs i Gaarden, efterat Porten er saaledes lukket, at Ingen kan komme ind i Gaarden, uden at Gaardens Folk komme ud for at lukke den Fremmede ind og med det Samme jage Hundene bort; er den løs, men saaledes at ingen Andre end Eierens egen Hunsstand kan komme til den, kalder jeg den bunden, men gaaer den udenfor, sværmer den udenfor Gaarden, hvor ogsaa Andre kunne komme til den, kalder jeg den en løsgaaende Hund. Saaledes forstaaer jeg Forholdet, og jeg troer, at dette er de Flestes Opfattelse. De Hensillinger, som jeg gjorde til Udvalget, troer jeg rigtig nok, at den ærede Ordfører ikke opfattede rigtigt. Den Hensstilling, som den ærede Ordfører sidst omtalte, med Hensyn til, hvorvidt Sogneraadet eller Sognekogden nærmest skulle have med disse Sager at gjøre, gjorde jeg ikke alene mod denne Paragraph, men mod hele Loven, og jeg kan endnu ikke see, hvad der skulle vinde ved den nye § 5. Den ærede Ordfører maa dog vistnok tilstaae, at Den, der er bleven bidt af, eller hvis Creaturer ere blevne revne ihjel af en Andens Hund, har Sogsmaalsret mod Hundens Eier allerede nu, han kan allerede nu faae sin Reise betalt, Skaden erstattet,